

Eginhartus ob plurimas uirtutes, raram prudē-
 tiam, & insignem eruditionem potētissimi Im-
 peratoris Caroli magni Cancellarius factus est. Ita-
 que ad res maximas gerendas Carolo uiam mōstra-
 uit, atq; consiliorum eius rector existens, philoso-
 phiæ studia, & liberales artes ubiq; cum sacris lite-
 ris doceri mandauit. Hūc Carolus hinc inde ad po-
 tentissimos principes misit, ut de rebus arduis cum
 ijs ageret. Nam negotia omnia ea fide & dexterita-
 te peragebat, ut nihil in eo desiderari posset. Vnde
 etiam apud omnes magnæ autoritatis extitit. Cum
 autem annis & laboribus exhaustus deficere cœ-
 pisset, ordinem S. Benedicti ingressus est, non ut o-
 tior torperet, sed ut bonis literis uacare, & Deo inseruire posset. Antea quid-
 em plures literas, tam ex sua quàm Imperatoris persona ad diuersos scripse-
 rat, nunc autem Carolo mortuo ipsius uitam, & superiorum tem-
 porum Historiam composuit. Claruit circa annum Do-
 mini octingentesimum uicesimum.
 Thritem.